

Η ανεξικακία, αρετή των πιστών

Δυο πράγματα ζητεί από μας ο Χριστός αναφέροντας τη σημερινή παραβολή. Πρώτα να παραδεχώμαστε τα σφάλματά μας και στη συνέχεια να συγχωρούμε τους άλλους. Το δεύτερο προϋποθέτει το πρώτο για να γίνεται σωστότερα (όποιος παραδέχεται βαθεία μέσα του τα αμαρτήματά του, γίνεται πιο σπλαχνικός στον συναμαρτωλό του). Και ας μη συγχωρούμε μόνο στα λόγια, αλλά από καρδιάς. Μη σφάζουμε τον εαυτό μας με το να κρατούμε μέσα μας κακία. Γιατί ποιος νομίζεις πως μπορεί να σε λυπήσει τόσο θανάσιμα, όσο καταφέρνεις συ ο ίδιος, με το να έχης μέσα σου μνήμη της οργής και έτσι να φέρνης καταπάνω σου την καταδίκη του Θεού στην μέλλουσα κρίσι;... Μη δικαιολογήσαι ότι σε έβρισε κάποιος, ή σε συκοφάντησε, ή σου έκαμε πολλά κακά. Όσα περισσότερα κακά αναφέρης ότι σου προξένησε, τόσο περισσότερο ευεργέτης τελικά σου γίνεται. Γιατί σου έδωσε αφορμή να ξεπλύνης τα δικά σου αμαρτήματα με την υπομονή και την ανεξικακία.

Γράφει: Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος